

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 51. Summi Pontificis responsum ad hanc Noailii Cardinalis epistolam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

„ingressus sum: Cur autem pluribus me Sæc. XVIII.
 „diffundo? nunquam summa Sancti. A. C. 1724.
 „tatis vestræ æquitas permittet, ut
 „contra me judicium ferat, nisi prius
 „de meæ cauſſæ statu edocta fuerit.
 „Id unicum est, quod spero, quod de-
 „ſidero & quod efflagito &c. „ Has
 literas Noaillius Romam ad Patrem
 Gravesonium transmisit, summo Pon-
 tifici consignandas, qui etiam se pro-
 xime responsorum pollicitus, eas Car-
 dinalibus, Franciæ Legato, pluribus-
 que Præfulibus non sine animi sui ju-
 bilo exhibuit.

§. LI.

Summi Pontificis responsum ad hanc Noaillii Cardinalis epistolam.

E nimvero Benedictus Papa ad hasce Epift. Be-
 Noaillii Cardinalis literas die vi ned. XIII.
 gesima secunda Augusti responsum de- ad Noaill.
 dit, significans, quod quamprimum, die 22. Aug^s,
 licet sine suis meritis a Christo Domino,
 qui est Deus pacis & non dissensioni;
 ad supremi Apostolatus Sedem tan-
 quam centrum Unitatis Sacerdotalis
 fuisse elevatus, mox pacem & bona
 inde promanantia evangelizare, cona-
 tus fuerit, eoquod dissensionum ſcan-
 dala jam diu deplorata, & nondum fat
 reparata, necnon vulnera nondum ob-
 ducta,

Sæc. XVIII. ducta, quæ Episcopi numero pauci,
A.C. 1724. non ordinate ambulantes Charitati Ec-
clesiasticæ infixerunt, ejus animam
incredibili amaritudine oppresserent, &
curarum pondus aggravassent. Eo-
men momento, quo impositum Pat-
ralis vigilantiæ munus implere cogi-
set, Deus, qui consolatur humiles &
erigit dejectos, spem suam erexerit,
& ejus afflictionibus medellam attule-
rit per exoptatæ pacis spem, cojus be-
lix augurium Noailius per suas humi-
nissimas literas dedisset; sicut enim ipse
suum amorem & lætitiam ob delatum
supremi Sacerdotii ministerium telle-
tus esset, sic veterem animorum uni-
nem sincere se desiderare professus,
geminò hoc charitatis suæ officio &
dulci prosperi successus spe Pontifex
erexerit, ejusque paternis curis singu-
lare levamen attulerit, & veteris ame-
citiæ ac mutuæ benevolentiae necno
virtutum, quas in eo Pontifex admi-
ratus, veneratusque esset, memoriam
sua humanitate refrikarit: Inde etiam
„inquietab Pontifex, facile collegimus,
„fieri haud posse, quod dum nobis
„tam luculentis gaudii & amoris teli-
„cationibus ob impositum pacem redi-
„dendi ac conservandi onus gratularis
„pari studio ac fervore nostræ sollicito-
„dini opitulari cuncteris, quin potius

Sæc. XVIII.

A. C. 1724.

„omnes tuas vires intendere velis, ut
„tua desideria, quibus nobis omne bo-
„num auguraris, nosque ab omni metu
„tutos esse exoptas, suum per te for-
„tiantur effectum. Hac ergo spes freti
„Te hortamur, & obsecramus, Cha-
„rissime Fili noster, ut quantum vales,
„sicut & tuo exemplo & auctoritate
„plurimum vales, ad pacem Ecclesiis
„afflictis reddendam omnem conferas
„operam: per veram humileinque obe-
„dientiam Sacræ Sedi debitam tua
„adimple vota, & officia, & hac ipsa
„submissione dignitatis, nobilitatis tot-
„que insignium prærogativarum splen-
„dorem adauge. Filialis subjectionis
„exemplo devios ad veritatis & pacis
„semitam reducere adlabora, sique
„nostrum temperabis dolorem, & pe-
„nitus ab oculis nostris paternas abstern-
„ges lacrimas, quas jugiter fundimus,
„eoquod officio nostro deesse non pos-
„sumus, sed vigilantiæ & Prædecesso-
„rum nostrorum consiliis & decretis
„inhærere obstricti sumus &c., „ Po-
stremis hisce verbis Pontifex agendi
rationem, quam Clemens XI. erga
Noaillium tenuit, comprobavit, & se
ab acceptationis formula Noaillio ab
Innocentio XIII. præscripta nunquam
recessurum, sat aperte testatus est. Hanc
Pontificis epistolam Noaillius Parisiis
die

Sæc. XVIII. die octava Septembris receperat, ad
A. C. 1724. quam die prima Octobris responsum
 dedit, in quo non quidem illam sub-
 jectionem, quam Papa ab eodem exi-
 gere potuisset, professus, haud le-
 tamen plenæ submissionis speran-
 gumentum dedit.

§. LII.

Anceps Noaillii Cardinalis subiunctio.

Cum Noaillius Cardinalis se huc-
 que ab acceptanda Constitutione
 unice absterritum fuisse jactaret, et
 quod falso rumore Quesnelistæ ac Me-
 linistæ per universam Franciam spe-
 sissent, doctrinam de gratia ex se effi-
 caci per Constitutionem fuisse damna-
 tam, eorum vero laxam morum do-
 ctrinam fuisse ibidem approbatam.
 Noaillius post hujus gratiæ, & regis
 larum S. Borromæi approbationem
 per a Papa factam, quo effugio suum
 repugnantiam honestaret, haud deinceps
 invenerat: quo circa suadente P. Gravellio,
 aliisque doctis Viris literas ad Pa-
 pam submissionis debitæ testes dare
 constituit: Opportuna sese ad id offe-
 rebat occasio, dum Ludovicus XV.
 Franciæ Rex revocato Abbe Tencio
 procurandæ rei Gallicæ curam Poli-
 naco Cardinali Romæ agenti dema-